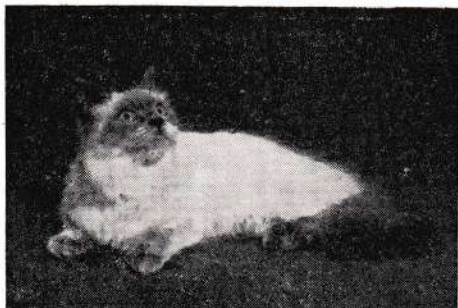

H
V
Æ
S
S
E
B
R
Æ
T
T
E
T

Opdræt af COLOURPOINTS
(langhaarede siamesere)
efter engelske importerede forældre.
»Katten med det dejlige temperament«.

Stamnavn »TAMIKO«

Opdræt af brune-, blå- og lillamaskede siamesere
samt Brun Burma.

Bestillinger paa killinger modtages.

Jane og Kurt Petersen,
Ny Højen pr. Vejle . Tlf. Højen 184

Hvæssebrættet

Abonnement pr. aar kr. 9,00

Annoncepriser:

1/6 side kr. 10,00
1/2 side kr. 35,00
1/3 side kr. 20,00
1/1 side kr. 50,00
pr. gang

Averter i Hvæssebrættet!

Toftgaardens perserkatte

- blå, hvide og sorte efter
import fra USA, England,
Frankrig og Sverige
samt
eneopdrætter af europæisk
korthaar, bruntabby.

Dr. B. Gannik,
Toftøjevej 31 B . Vanløse
Tlf. (01) 71 00 11

ABESSINIER

— kopi af en
rigtig Puma

Stilfærdig, charmerende, hengiven og intelligent.
Lydløs, ogsaa naar den er i løbetid. Ideel til lejligheder.
Avlshan: Int. Champion HERMOSO van MARIENDAAL,
vinder af bl. a. bedste ungdyr, bedste korthaarskat og
bedst in show.

Avlshun: DESEADA van MARIENDAAL. — Begge
hollandsk import.

REX En dejlig kælekat med fløjsblød, krøllet pels,
der ikke fælder.

To udsøgte hunner, en sort og en blå, importeret fra England.

Henny Knudsen - Thøhøj pr. Norup
Telefon (085) 8 31 15

HVÆSSEBRÆTTET

udkommer 3 gange årligt.

Ansvarshavende redaktør:

Fru Henny Knudsen,
Thehøj, Norup, tlf. (085) 8 31 15.

Annonceekspedition:

Hr. Kurt Petersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr.
Århus, tlf. (06 - 18 21 11) 507.

Lay-out:

Hr. Efraim Lauritsen,
Rudevej, Saksild pr. Odder,
tlf. Rude 93.

JYDSK RACEKATTE KLUB

Formand:

Hr. Hans Pedersen,
Vesselbjergvej 25, Hadsten,
tlf. (06 - 19 41 11) 330.

Næstformand:

Fru Irma Enø Pedersen,
Grenåvej 156, Århus N

Kasserer:

Fru Gerda Pedersen,
Vesselbjergvej 25, Hadsten,
tlf. (06 - 19 41 11) 330.

Sekretær:

Fru Jane Petersen,
Møddebrovej 11, Solbjerg pr.
Århus, tlf. (06 - 18 21 11) 507.

Stambogssekretær:

Fru Grethe Jensen,
Hostrupsvej 28, Kolding,
tlf. (055) 2 46 51.

Bestyrelsesmedlemmer:

Hr. Helmuth Jensen,
Hostrupsvej 28, Kolding,
tlf. (055) 2 46 51.

Hr. Niels Stadsvold,
Viaduktvej, Viby,
tlf. (06) 14 77 88.

Fru Maya Høgild,
Hem pr. Skanderborg,
tlf. Yding 79.

Fru Ninna Eibye,
Funch Thomsensvej 14, Århus N,
tlf. (06) 16 85 26

JYRAK'S generalforsamling 1967

Den 11. februar d. å. afholdt JYRAK sin årlige generalforsamling. Det blev et både hyggeligt og livligt møde, hvortil mange medlemmer var mødt op. JYRAK havde endvidere den glæde at se flere af klubbens nye medlemmer give møde. Det lover godt for det fremtidige arbejde i klubben.

Efraim Lauritsen varetog hvervet som dirigent, og alle var glade for hans fornøjelige og dygtige måde at lede mødet på. Kassereren og formanden aflagde de obligatoriske beretninger, hvoraf man tydeligt kunne se klubbens store fremgang i det forløbne år. Fru Lise Brandbyge, Gylling, udnævntes til æresmedlem og tildeltes et til lejligheden specielt fremstillet diplom (se omtale andetsteds i bladet).

Derefter gik man over til valget af 4 bestyrelsesmedlemmer. Henny Knudsen havde ønsket at træde ud af bestyrelsen, da arbejdet med bladet efterhånden kræver så megen tid, at Henny Knudsen mente klubben ville være bedre tjent med, at en anden overtog hendes plads i bestyrelsen, og hun kunne udmærket fortsætte med at redigere bladet uden for bestyrelsen. Endvidere ønskede Emilie Iskov, Hadsten, at udtræde. Under hensyn til det stadigt voksende arbejde i klubben grundet den store stigning i medlemstallet besluttede man at udvide bestyrelsen til ni medlemmer. Nyvalgt blev Grethe Jensen, Kolding, der tidligere har varetaget hvervet som stambogssekretær uden for bestyrelsen med meget stor dygtighed. Grethe Jensen har lovet at fortsætte med dette hverv. Hvervet som næstformand blev overtaget af Irma Enø Pedersen, Århus. Endvidere valgtes Maya Høgild, Hem, og Nina Eibye, Århus. Øvrige valg var genvalg.

Under eventuelt blev mange problemer taget op til debat, bl. a. drøftedes en eventuel henstilling til de øvrige klubber om udgivelsen af et „landsblad“. Alle fandt ideen god, men mente den ville være vanskelig at realisere.

Man drøftede derpå muligheden for at lade Hvæssebrættet trykke, hvilket ville give bladet et mere præsentabelt udseende. Gerda Pedersen havde opnået et specielt billigt tilbud fra et bogtrykkeri, og det vedtoges i fremtiden at lade bladet trykke. Kurt Petersen, Solbjerg, fik tildelt hvervet som annoncemand, og Efraim Lauritsen, Saksild, indvilgede i at være behjælpelig med den tekniske side af fremstillingen. Ligeledes fandt man, at det ville være en fortrinlig ide at
Fortsættes side 18

Blåmasket siamhan
int. ch. Rangoon Blue Kolon

N. A. og V. N. Iljiu, Moskva.

Temperaturens indvirkning

på

SIAMESERENS PELSFARVE

Siamkattens farvemønster udgør et excellent materiale til nærmere studier af pigmentdannelse. Kropsfarven på den renavlede kat er lys creme, brunlig eller chokolade uden nogle aftegninger. Ansigt, ører, ben og hale – de såkaldte points – er klart afgrænset mørkebrune, næsten sorte. Øjnene er lysende blå. Pupilen reflekterer med et rødt skær, der viser, at iris kun er svagt pigmenteret. Dette mønster er meget lig mønsteret på Himalayan kaniner

med undtagelse af kropsfarven, som på disse er helt hvid, og øjnene, der helt mangler pigment, og derfor er lyserøde.

Ved forsøg er det blevet påvist, at Himalayan kaninens farve kan forandres gennem kuldepåvirkning, og man har undersøgt, ved hvilken temperatur farven skifter. Det var nu ønskeligt også at indhente oplysninger om, hvordan temperatur påvirkede siammønsteret, og to renavlede siamkatte blev derfor indkøbt

i Tyskland og efter akomsten til Moskva bragt i en træbygning, hvor temperaturen var forholdsvis lav, nemlig fra $\div 3^{\circ}$ til $+ 16^{\circ}$, og aldrig over 19°C .

Da efterårsfældningen indtraf, var temperaturen hos kattene altså lavere end et normalt værelses, hvor de sædvanligvis lever som kæledyr.

Under fældningen forandredes farven og mønsteret sig på disse katte gradvis men vedvarende. Ved ankomsten fra Tyskland var kropsfarven af en mørk creme farve, noget lysere under maven, og kattene havde skarpt afgrænsede points. Efter $2\frac{1}{2}$ måned var kattene blevet betydelig mørkere, og senere, da de nye hår var vokset ud på sider og ryg, blev de endnu mørkere, - nærmest brune. Efter et halvt år var farveforandringen fuldført. Kroppen var chokoladebrun, og de mørke aftegninger var mere intense i farven end nogensinde, og på skuldrene var der en chokoladebrun irregulær hesteskoformet aftegning.

Disse farveforandringer må anses at være et resultat af den lave temperatur påvirkning. Dannelsen af den mørke skulderaftegning skyldes, at huden her ligger på skulderbladsknogle, og der derfor er større varmetab her end andre steder på kroppen.

For definitivt at påvise, at forandringen virkelig skyldtes den lave temperatur, var det nødvendigt at prøve, om en høj temperatur havde den modsatte virkning. For at afprøve dette, blev følgende eksperiment gjort:

Hårene blev fjernet fra en ca. 4 cm stor plet i det mørke skulderområde. Denne nøgne plet blev nu dækket med vat og en forbinding lagt over. Vattet reducerede varmetabet, og under bandagen var temperaturen fra $34,5^{\circ}\text{C}$. til 36°C . Efter ca. $1\frac{1}{2}$ månedes forløb blev bandagen fjernet, og den nøgne plet var nu dækket af hår, som tydeligt var lysere end resten af skulderen. Størstedelen af de nye hår havde chokolade spidser, hvorimod resten af hårstrået var helt hvidt. En del hår var dog helt hvide.

Det er herefter klarlagt, at ved lave temperaturer bliver hårene stærkt pigmenteret, hvorimod de ved høje temperaturer bliver svagt pigmenteret, næsten helt hvide.

De brune spidser på hårene skyldtes, at disse allerede var begyndt at vokse på det tidspunkt, hvor bandagen blev lagt på, og derfor blev påvirket af den lave temperatur i rummet.

Herefter blev der gjort flere forsøg på at fremkalde hvide pletter i de mørkebrune points. Forsøg med bandager på øre og ben var uden effekt, og først da man hævede temperaturen kunstigt endnu nogle grader, kom den ventede lyse plet.

Det er altså muligt at påvirke siamkattens pelsfarve overalt på legemet, men de forskel-

lige dele har forskellig følsomhed overfor kulde. Man siger, at de forskellige legemsdele har forskellige „begyndelses-tærskler“ med hensyn til pigmentproduktionen. I dette tilfælde skal begyndelses-tærsklen forstås som: Minimumstemperaturen for kattens omgivelser, når pigmentdannelsen i hårene ikke finder sted.

Tærsklen for skulderpartiet er omkring 36° . De andre regioner af kroppen har en noget lavere tærskel, nemlig 30° . På øret ligger tærsklen så højt som $52-60^{\circ}$, på foden omkring $43-45^{\circ}\text{C}$.

At siamkillingerne fødes hvide skyldes den ret høje temperatur på fosterstadiet. Få dage efter fødslen begynder de pigmenterede hår at vise sig, under indflydelse af omgivelsernes lave temperatur. Det er interessant at følge, hvordan de forskellige dele af killingen får farve på forskellige tidspunkter følgende de forskellige legemsdeles „tærskler“, først næse og øre, dernæst hale, fødder, midten af ryggen, siderne, maven og armhulerne.

Konklusionen af disse forsøg er, at siameserens pigmentering er under indflydelse af temperaturen, dels den ydre i omgivelserne og dels de fysiske faktorer der bestemmer varmeproduktionen og varmetabet.

De hvide hår, man ser i masken efter sygdom, er således et resultat af varmestigning på grund af feber, og ikke som nogle mener fremkaldt af antibiotica.

JYRAKS KØBENHAVNS AFDELING

Formand:

Hr. Per Hilfling-Olesen,
Landsebakken 23, Holte,
tlf. (01) 42 02 25

Næstformand:

Fr. Grethe Schmidt,
Virumsgade 24, Virum,
tlf. (01) 84 85 52

Sekretær:

Fr. Eva Hilfling-Olesen,
(adr. og tlf. som formanden)

Kasserer:

Fr. Marianne Magnus,
Bøgevej 36, Skovlunde,
tlf. (01) 91 23 55, giro 6 37 74

Til salg

SIAMESEREN
LILAC KARRAS AF ASPLID

1 år gammel
1 CAC + Best in show
Helt ubeslægtet med alle danske
siamesere

FRU M. LANS

Lindestavägen 11,
Ektorp, Sverige.

TIL AVLSTJENESTE

BRUNMASKET SIAMHAN
CAO WELLINGTON

Bedste korthårs ungdyr på ud-
stillingen i Århus 1966.

Anna og Aksel Danielsen

Essiggård, Essig pr. Rønde
Telefon (063) 6 70 33

BURMA- & REX OPDRÆT

Killinger til salg.

HELMUTH JENSEN

Hostrupvej 28, Kolding.
Tlf. (055) 2 46 51.

Pension FOR **KATTE**
HUNDE
FUGLE

Århus Dyrepension

Viaduktvej, Viby
Tlf. Århus 14 77 88

20 TING FOR KATTE

5 slags kradsetræer fra kr. 10,-. Halsbånd, spadsere-
seler, legemus, kattesengekurve, sengekasser, senge-
huse og legehuse. 3 forskellige transportboxe i 3
størrelser og meget mere. - *Skriv efter prisliste.*

LYKKELIG KAT ER VOR HOBBY

FELIX katteservice - K. STAMPE BROHAMMER

Hyltebjerg allé 72 - København - Vanløse - Telefon (01) 71 97 11

ARVELIGHED...

(fortsat fra forrige nummer)

Farvegenerne er jo nok dem opdrætteren har mest brug for at vide noget om. Først lidt om albinisme. En albino er et individ, som af en eller anden grund ikke kan udvikle farve, og derfor er helt hvid med røde øjne. Albino er recessiv overfor alle andre farver. Selv om en albino ikke kan udvikle pigment selv, så bærer den stadig de arvelige egenskaber for farve, og den farveløse pels må i virkeligheden betragtes som en „maske“, der skjuler den oprindelige farve.

Den hvide pels, som man kender indenfor katteopdrættet, ligner albino pelsen ved, at den også maskerer den genetiske farvekombination. Hvidt hos katte er dominant overfor alle andre farver. Når renavlede hvide katte bliver krydset med farvede katte, vil afkommet altid være hvidt.

Man kunne måske synes, at man ved at krydse ensfarvede katte med hvide ville opnå en lysere tone på de ensfarvede, men det er en stor misforståelse. Den hvide kat bærer nemlig skjult for øjet den farvetone, som dens forfædre har haft. Stammer den f. eks. fra en blå kat, der har haft en mørk pels, så vil dens farvede killinger også få mørk farvetone, selv om katten er hvid. Ønsker man at forbedre farver som creme og blå i den lyse retning, er det derfor rigtigere at udvælge lyse eksemplarer indenfor den pågældende farve, og så krydse dem indbyrdes.

Der kan være stor forskel på hvide kattes pelsfarve. Når man ser en hvid kat alene kan man synes, at dens pelsfarve er dejlig renhvid, men ser man den samme kat side om side med andre hvide katte, så vil man se, hvilken forskel der kan være fra det ene dyr til det andet, og den kat, man syntes var så dejlig hvid, er måske nu – sammenlignet med andre – helt gullig.

Rent farvemæssigt er det bedst at krydse de hvide katte indbyrdes og så foretage en meget omhyggelig udvælgelse, således at kun de, der har den rene hvide farvetone anvendes til avlen. Ønsker man at forbedre en hvid kats

type, er det bedst at krydse med en god blå kat. En sådan krydsning vil også hjælpe med til at forbedre øjenfarven hos hvide med blå øjne.

Hvide katte kan have enten orange øjne eller blå øjne, og til tider fødes der hvide katte, der har et orange og et blått øje. Øjenfarven hos hvide katte afhænger af, hvorvidt den hvide kat bærer genet for „hvide pletter“. Dette er ikke det samme gen som genet for hvid pels. Genet for „hvide pletter“ er ikke gen, der anvendes ret meget indenfor katteopdrættet. Kun hos skildpadde og hvidt findes det og endvidere hos abessinierkatte. Hos sidstnævnte arbejdes der dog for at eliminere dette gen, idet de hvide pletter på bryst og mave er uønskede hos denne race. „Hvide pletter“ hos katte er anbragt ret regelmæssigt, idet de som regel sidder i ansigtet, på hage, mave og fødder. Der er en tendens til, at det hvide, der findes hos forældrene gentages på killingerne. Der er tale om samarbejde af flere forskellige faktorer, og der er ikke tale om et regelmæssigt dominant gen. Hvis en hvid kat har hvide pletter i ansigtet således at disse dækker øjnene, får katten blå øjne ellers orange.

ØV!

Morgenstjernens brud

Af Jack Bjønnes, Norge

I de tidligste tider var Morgenstjernen en stor jæger, – den største af alle jægere, og det var i de dage, da alle mænd jagede. Da tiden kom, hvor han skulle søge sig en brud, blev alle skabninger kaldt sammen, for at han kunne gøre sit valg iblandt dem. Afrikas jungle og sletter havde overflod af smukke skabninger, og da Morgenstjernen kom ned, – i skikkelse som den tids mennesker, – havde han måske det største udvalg af brude, noget individ har haft.

Den lille buskmand, den originale afrikaner, som måske af alle folkeslag har den klareste indsigt i alle tings sjæl, fortæller os, at det var ørkenlossen, Morgenstjernen kom til at elske og tog til sin brud.

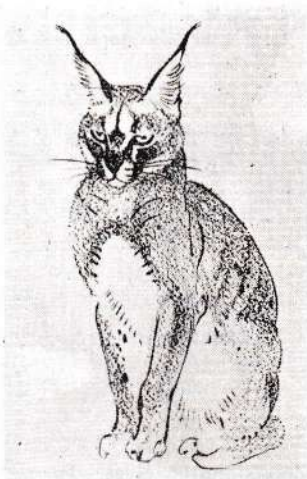
Laurens van der Post skriver i sin bog „Heart of the hunter“: „Hvis der er et dyr i mængden, der som en juvel skinner i græsset, krattet og Afrikas dystre skove, mere passende end nogen anden som stjernens brud, da er det ørkenlossen“.

Van der Post fortæller også, at da han prøvede at tæmme en af dem for at beholde den som kæledyr, var han tvunget til at slippe den fri, da den foretrak at dø frem for at forsones sig med fangenskab. Han siger, at efter hans erfaring er han aldrig kommet ud for et dyr, der giver sådan et indtryk af: „flammende ynde, mod og vitalitet“. Når den kommer ud fra sin hule i Ulvejergtet, er det som om en lampe bliver trukket op fra en brønds dybe mørke.

Laurens van der Post er en digter, der til fulde forstår urmenneskernes sjæl, og han har levet med den lille buskmands tanker så længe, at det er naturligt for ham at udtrykke sig på hans måde.

En mere prosaisk men lige så indviet naturalist, Armand Dennis, skriver: „Jeg er tilbøjelig til at påstå, at det er det smukkeste medlem af hele kattenfamilien“. For mig symboliserer han

Morgenstjernens brud. Illustration af Maurice Wilson fra bogen »The Heart of the Hunter« af L. van der Post. Udgivet af Hogart Press, London. (Trykt m. udgiverens tilladelse.)

hele kattelægtens smidige, kompakte styrke, idet hans spidse ører med de sorte hårduske giver ham et originalt, let diabolisk udseende. Øjnene er af en stærk gulgrøn farve og er med til at give hele dyret et udtryk af pragtfuld vildskab.

Raymond Hook, en engelsk landmand i Kenya, har holdt tamme ørkenlosse de sidste femten år. Han har solgt killinger til zoologiske haver, og solgt og foræret killinger væk til folk, der ønskede et virkeligt fornemt kæledyr.

Han fortæller, at han først ikke troede, at de ville yngle i fangenskab, men at han snart fandt ud af, at killinger, der var fanget tidlig nok og behandlet venligt i lighed med andre katte hurtigt blev helt civiliserede. Han har nu opdrættet dem gennem en lang årrække, og han siger, at de kommer, blot han fløjter og er ligeså lege-syge og kælnede som huskatte. Der er kun et problem, siger han: „De kan ikke lade være med at slå mine høns ihjel, når de ser dem, og da jeg også er vældig glad for mine høns, må jeg holde kattene lukket inde“.

Mr. Hook har haft alle slags vilde katte fra Afrika, men det er Morgenstjernens brud, han har haft mest succes med.

Denne katts rigtige navn er Caracal katten, og den er nær beslægtet med losserne på de nordligere breddegrader. De behårede, kvastede ører, den korte hale og de stærke ben bærer

vidne herom. Mr. Hook's pragtfulde han vejer omkring 10 kg, omtrent den dobbelte størrelse af en normal kat. Armand Dennis opgiver målene til at være 68-78 cm for hoved og krop tilsammen, hvortil kommer en hale på 23-26 cm. Fra skulderen til jorden måler den 42-47 cm. Ørerne er ca. 8 cm til enden af kvasterne.

Pelsen er ensfarvet rødlig-brun over det hele uden striber og pletter. Hagen, struben og undersiden er hvid med tydelige rosa pletter på maven, og der er en mørk plet ovenover hvert øje. Killingerne ligner de voksne, siger han,

men på et foto synes de at ligne abessinerens killinger meget.

Caracal katten er måske lige hvad Kattesportens mangler, - en stor herlig kat til de mennesker, der ønsker sig en stor kat. Måske er det svaret til de folk, der ønsker at opdrætte abessinere og siamesere af en bedre størrelse.

Selvfølgelig vil nogle sige, at den er for stor . . . man kan ikke have en kat af den størrelse løbende rundt. Det er nok kun et spørgsmål om at blive vant til dem. Ingen laver dog vrøvl over en Grand Danois hunds størrelse . . . eller en Clydesdale hest. **Jack.**

Mit liv MED KATTENE

Af mrs. C. S. Colville,
England.

Da du var lille, ønskede du da ikke sommetider hemmeligt, at din bamse kunne blive levende? Rigtig begynde at gå og lege - og dele din mad med dig og være din ven?

Jeg husker, jeg havde en dejlig hvid bamse, blød og rar at omfavne. Jeg fortalte ham om alle mine drømme. Da jeg blev større, sad bamse - omend noget slidt - på en blød pude, og med et smil om munden nød han sine gamle dage og den specielle respekt han var genstand for.

Krigen kom, og Teddy gled bort sammen med mine drømme.

Mange år senere blev jeg gift med en vidunderlig mand. Jeg kom til England, og blev indviet i mærkelige ting som engelske penge, vinduer, der skal hives op og ned, hundevæddeløb og fodboldtips. Ved et tilfælde kom jeg på min første katteudstilling, hvor jeg halvt om halvt ventede at se katte af alle slags deltagere i et muntert væddeløb.

Jeg udstillede „Nelson“ på denne første udstilling. Reglerne forlangte „en passende transportkasse“. Nelson ankom derfor i en vældig stor cigaretkasse, der var ombundet med flere nøgler snor for at forhindre hans flugt. Han har altid været en lydlig kat, og han nøjedes med at stikke hovedet ud gennem hullerne i kassen nu

og da, - til stor fornøjelse for buskonduktøren, passagererne og andre morgenmænd. Heldigvis var dyrlægen en venlig mand, og vi slap igenem uden kommentarer om, hvorvidt denne min første kattetransport var „passende“.

Dejlige Nelson - han fik tredje præmie - for „katten med den længste hale“.

Spændingen var for stor for mig. Nelson måtte have en legekammerat. Han havde altid været alene, for da vi boede i Londons hjerte, kunne vi aldrig lade ham løbe frit ude.

Min mand ønskede at købe en racekat til mig, og så begyndte vi vor søgen. Det skulle være en hvid kat, så den kunne stå til vor sorte mis. Lykken smilede til mig, - vi hørte om en kendt opdrætter, som havde en killing, der netop kunne passe for os, helt snehvid. Vi tog ud for at se den. Det var en vidunderlig hvid manxkilling. Hun lagde sig til rette i min arm, og sukkede dybt og spandt og spandt.

Hvis man ikke er usædvanlig heldig eller også ekspert på området, er det en vanskelig opgave at opdrætte manxkatte. Vi var hverken særlig heldige i disse første år, eller på nogen måde eksperter. For at opdrætte manx er det ikke tilstrækkeligt blot at anskaffe en hun og en han af racen. Selvfølgelig er disse to uund-

Fortsættes side 16

Dommer frk. R. Larsdotter, Stockholm, der har dømt efter dette system nogle gange, skriver:

De har bedt mig skrive lidt om fordelene og ulemperne ved pointbedømmelse. Heldigvis kan jeg ikke se nogle ulemper!

Min indstilling til pointbedømmelse er helt og holdent positiv. Den er saglig og retfærdig overfor alle dyr. Jeg ville ønske, at alle dommere ville anvende den.

En af fordelene er jo også, at det ikke er så omstændeligt at tage de **bedste katte** ud. Det bliver jo ganske givet den kat, der har fået højest point. Hvis der er flere, der har fået samme pointtal, da må man vælge blandt dem, men det hænder sjældent, at man har så mange topkatte.

Det samme gælder, hvis man i en klasse har flere katte med samme point.

Også udstillingskomiteen får stor hjælp, når præmierne skal fordeles. Der er jo altid nogle præmier, der er skænket til „bedste kat“ indenfor klubben, klasse, race, farve eller køn. Da kan man jo blot kikke efter, hvilken kat der har fået højest point, hvis det da ikke drejer sig om specielle præmier, som f. eks. til den rareste kat, eller til den med de smukkeste øjne eller ansigtsudtryk. Sådanne præmier er alle dommeres mareridt.

Der er altid blevet klaget over uretfærdighed ved bedømmelse af avls- og opdrætsklasser. Man har udarbejdet forskellige regler, men alle har vist sig at være lige svage, da de ikke giver fuld retfærdighed til alle.

I Sverige har man hørt klager over, at der ikke i pointbedømmelsen findes plads til nogle superlativer som f. eks. „en henrivende kat“ eller lignende. Det er nok rart for dem, der får det skrevet på sin yndlings dommerkort, men hvad tænker og siger de andre, som ikke har fået noget skrevet. Nej, lad os blive mere saglige. I de rubrikker, hvor dommeren ikke har gjort nogle anmærkninger med fradrag, kan man jo læse Excellent. – Er det ikke **fint?**

Den almindelige bedømmelse er jo meget tilfældig. Jeg har set dommerkort, hvor en „meget god“ kat ikke har haft nogle anmærkninger, hvorimod vinderen har haft op til 4 fejl.

At folk senere undrer sig over, at den kat med de fleste fejl har vundet, kan vel ikke forundre nogen. Det har til og med hændt, at katte, der har fået anmærkning om næsten alting, er blevet udstillingens **bedste kat**.

Ved pointbedømmelse fristes dommeren ikke til at „falde“ for et sødt udseende, uden at tænke sig meget nøje om. – Er katten vel afbalanceret? Er farven på pelsen og øjnene rigtig? Har den et godt temperament. Alt det er jo så vigtigt i avlen. – Hvis den så også har et dejligt udtryk, da er det virkelig en excellent kat.

Nu håber jeg, at De forstår, hvorfor jeg er så positivt indstillet, når det gælder pointbedømmelse.

foc PÅ POINTBED

Vi har bedt dommere og udstillere udtale sig sammenlignet med den bedste

Dommer Per Hilfling Olesen skriver:

Det var med stor glæde, jeg modtog DARAKs indbydelse til at være dommer denne gang, hvor pointsætningen kom på burkortene for første gang i moderne dansk kattesports historie. Dette skulle være et led i det oplysningsarbejde, der må føres, hvis man ønsker at forbedre kvaliteten af kattene.

Det gamle system, hvor dommerens udtalelse kommer på burkortet, er populært hos mange udstillere. Man læser med glæde de kønne ord, der er afvejet på guldvægt, så ingen bliver stødt, men det er en stor kunst at vurdere orakelordene. Således bliver måske en grusom langstrakt, højøret, langnæsset kat med lang hale og høje ben på burkortet til: „En stor kat med lidt tætsiddende ører. Bedre stop ønskes på næsen, dejlige øjne, busket hale, meget gode ben.“ Således talte oraklet, og udstilleren forstår ikke, hvorfor en kat, hvis eneste fejl er lidt tætsiddende ører ikke kan få excellent.

Så skulle det ny system kunne give bedre hjælp. Man kan begynde at vurdere. Der står jo nogle point. – Og også for dommeren er åben pointsætning en stor fordel, f. eks. hvis han ønsker at præcisere, hvorfor han ikke giver CACIB til f. eks. en tabby kat, der er så tilpas perfekt i typen, at der ikke trækkes noget fra der, men til gengæld sidder uden østers (nogle runde aften på kattens sider) een eneste fejl, der gør, at den ikke opnår CACIB, hvad enten den er alene i klassen eller ej.

Vi kan også komme ud for, at en kat sidder med en 3-4 anmærkninger (fejl), og den får CACIB, hvis disse fejl tilsammen ikke er skæbnesvangre (over 5 point). Det er altså ikke nødvendigvis antallet af fejl, men alvorligheden af

CUS

EDØMMELSE

*tal sig om deres syn på pointbedømmelse
bedømmelse, vi er vant til*

fejlene der tæller, og denne alvorlighed anskueliggøres tydeligst med tal (point).

Dette med alvorligheden fører til spørgsmålet, hvor mange point skal der trækkes fra for de forskellige fejl, og hvor meget er eet point værd sådan „klippet ud i pap“.

Ja, lad os se, hvilke regler vi har, og hvad vi kan udlede af dem.

FIFE (Europas forenede katteklubber) har standarder for alle farver og/eller racer, hvor kattene beskrives, og en vis pointsætning finder sted. For de fleste Perserkatte udsættes der 50 point til pels, 15 til kroppen, 20 til hovedet og 15 til øjnene, ialt 100 point. Der angives ikke alt, hvad der er fejl, til eks. ikke et ord om kuperede ører eller hals. Der opgives ikke, hvor meget der skal trækkes fra for de ting, der angives som fejl. Derimod findes der en regel for, hvorledes man skal kvalificere kattene efter pointene.

Hår katten fået mindst 46 point, får den kvalificationen „temmelig god“.

For mindst 61 point gives „god“.

For mindst 76 point gives „meget god“.

For mindst 88 point gives „excellent eller udmærket“.

Den bedste kat i de åbne klasser får en champion, CAC, hvis den får mindst 93 point, og den bedste kat i en championklasse får CACIB, hvis den opnår mindst 95 point.

Hvis der er flere katte i den samme klasse, der har fået samme kvalification, nummereres de, f. eks. Excellent 1, Excellent 2 etc.

Men tilbage til problemet, hvordan finder man ud af, hvor mange point der trækkes fra for denne eller hin fejl. Lad os f. eks. starte med en CACIB kat. Den skal have 95 $\frac{0}{100}$, så dens fejl må være ret små og næsten betydningsløse, i hvert tilfælde hvis de er jævnt fordelt over hele katten. Det vil altså sige, at vi over en bank kan trække 5 $\frac{0}{100}$ fra af de til den pågældende del af katten tilrådighed værende point, og alligevel ende med at få en kat værdig til et CACIB.

F. eks.:

5 $\frac{0}{100}$ af 50 point (pels)	= 2 $\frac{1}{2}$ point
5 $\frac{0}{100}$ af 20 point (hoved)	= 1 point
5 $\frac{0}{100}$ af 15 point (krop)	= $\frac{3}{4}$ point
5 $\frac{0}{100}$ af 15 point (øjne)	= $\frac{3}{4}$ point
	5 point

Lad os ud fra dette og analoge tilfælde forsøge at stille en skala op.

For ubetydelige fejl og til 4 $\frac{0}{100}$ fra de tilrådighed værende point.

for småfejl træk 5 $\frac{0}{100}$ -6 $\frac{0}{100}$ fra

for mindre (excellente) fejl 7 $\frac{0}{100}$ -12 $\frac{0}{100}$ (100 ÷ 93 (CAC) = 7) (100 ÷ 88 (excellent) = 12)

for regulære fejl træk mellem 13 $\frac{0}{100}$ -24 $\frac{0}{100}$ fra (100 ÷ 76 (meget god) = 24)

for alvorlige fejl træk mellem 25 $\frac{0}{100}$ -39 $\frac{0}{100}$ fra (100 ÷ 61 (god) = 39)

for grove fejl træk mellem 40 $\frac{0}{100}$ -54 $\frac{0}{100}$ fra (100 ÷ 46 (temmelig god) = 54).

Dette må siges at være lidt af de principper, man kan udlede af de regler, der er til rådighed, og ud fra disse principper kan man så udvikle en skala over de fejl, og hvilke point der kan/ skal trækkes fra. En sådan skala findes der

desværre ikke, og den kan kun laves ved praktiske prøver under udstillinger af erfarne dommere, idet det er disse, der bedst ved, hvad der er ubetydelige fejl, småfejl, mindre fejl, regulære fejl o. s. v.

Lad os tage endnu et eksempel for at skueliggøre betydningen og alvorligheden af f. eks. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1 og $1\frac{1}{2}$ points fradrag, hvor der er 15 point til rådighed, som hos øjne eller krop.

$1\frac{1}{2}$ point af 15 point = 10 $\frac{0}{100}$ mindre fejl

1 point af 15 point = $6\frac{2}{3}$ $\frac{0}{100}$ mindre fejl

$\frac{3}{4}$ point af 15 point = 5 $\frac{0}{100}$ småfejl

$\frac{1}{2}$ point af 15 point = $3\frac{1}{3}$ $\frac{0}{100}$ ubetyd. fejl

$\frac{1}{4}$ point af 15 point = $1\frac{2}{3}$ $\frac{0}{100}$ temmelig

ubetydelig fejl.

Det er muligt, at De ikke selv kan se fejl, der her er karakteriseret som temmelig ubetydelig eller ubetydelig fejl. De er meget små og det kan kræve et øvet dommerøje at se dem.

Og lad os så høre et par udstilleres mening:

Pointbedømmelse er for mig at se det helt rigtige måde at dømme på. Standarden for de enkelte racer er jo angivet i point, og det må være det helt rigtige at angive en kats eventuelle fejl ved fradrag i de point, der kan tildeles, hvis denne eller disse fejl ikke har været til stede.

Endvidere var det meget tilfredsstillende for en udstiller, hvis kat eventuelt ikke vandt klassen, at se, at katten f. eks. kun ligger et halvt point fra vinderen. Det giver lyst til at prøve igen.

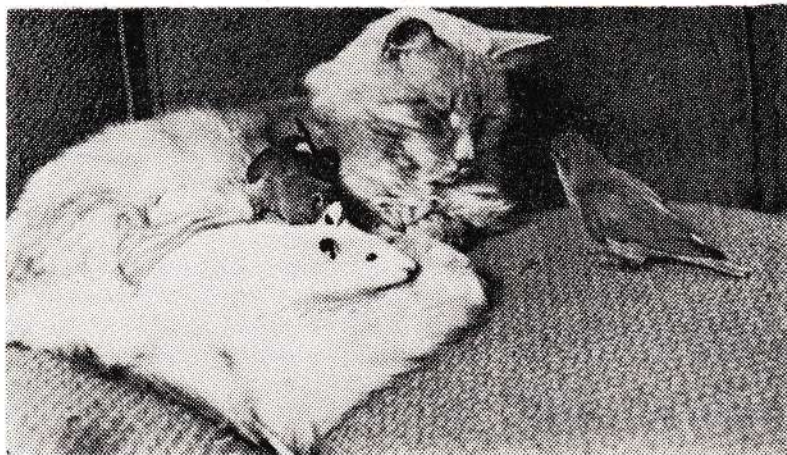
Jane Petersen.

Jeg kan vældig godt lide pointbedømmelse, men efter at jeg har studeret dommerberetningen fra DARAKs udstilling er jeg faldet over noget, som jeg ikke rigtig finder retfærdigt. For mig ser det ud som om en fejl hos en kat i åben klasse giver flere strafpoint end ved en fejl hos en championkat. En fejl er en fejl, lige meget hvilken klasse katten optræder i, når vel at mærke fejlene er af samme grad.

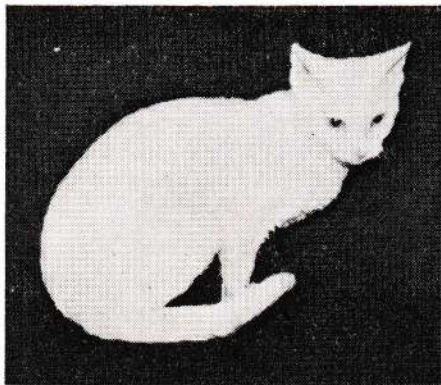
Henny Knudsen.

Pointbedømmelse – ja, jendelig er vi på rette spor. Det må være svært at være de første dommere, der praktiserer dette. Blot er jeg bange for de plumpede i den grøft, der er gravet. Jeg har på fornemmelsen, når en kat kom på dommerbordet, blev der først kikket på, om den var værdig til CAC eller CACIB, og så ud fra dette blev der trukket et vist antal point fra, fordelt passende over de fejl der var. Noget andet er, en kat bliver jo heller ikke så meget smukkere ved at rykke op i championklasse. Eller gør den?

Gerda Pedersen.

Linus bedste venner er en hvid rotte og to undulater.

REX KATTEN

Af fru A. Ashford, England.

Annelina Pearly King
(Krølle), hvid rexhan,
ejere: Gerda og
Hans Pedersen, Hadsten

Miniaturepudelen er stadigvæk byboernes yndlingskæledyr; men sin popularitet til trods er der dog en stor ulempe ved den, – den anseelige udgift man hver sjette uge må betale for en trimning, som er en nødvendig ting for at holde en pudel pæn og sund.

Nu har naturen imidlertid på sympatisk måde blandet sig i sagen, idet den pludselig for 12 år siden frembragte en kat, der kunne ligestilles med pudelen, – en kat med krøllet pels og krøllede knurhår. Det forbavsede ved disse katte er dog, at de, selv om deres pels helt ligner pelsen på en pudel, alligevel aldrig behøver at blive trimmet. De fælder heller ikke som almindelige katte, men holder pelsen i perfekt stand uden så meget som at skulle kæmmes.

Denne mutation, – den krøllede kat – har en interessant og fængslende historie. I 1954 fødtes der i Bodmin Moor i Cornwall et kuld almindelige „landkatte“. En af dem, en rød tabby han killing havde en fin tætkrøllet pels.

Ejeren, mrs. Ennismore, var klar over, at der var noget usædvanligt ved killingen og viste sin dyrlæge den. Han rådede hende til at sætte sig i forbindelse med en arvelighedsforsker.

Dette råd blev fulgt, og mrs. Ennismore frembragte flere krøllede katte ved at parre den oprindelige han, der fik navnet Kallibunker, tilbage til moderen. Hun havde normal pels og var skildpaddefarvet med hvidt (sort, hvid, rød og creme). Desværre kom den berømte Kalli ulykkelig af dage, men hans krøllede søn Poldhu blev anvendt som avlshan og krydset tilbage til sin mor og sine fastre.

Skønt der stadig fødtes killinger med krøllet pels, stod det snart klart, at fortsat indavl ville nedsætte dyrenes modstandskraft, og man satte sig derfor i forbindelse med en af engelsk kattesports kendteste opdrættere, den nu afdøde Stirling-Webb. Han købte to killinger af opdrætteren, men ingen af dem var desværre frugtbare. Så fik han fat i en lillebror til Poldhu. Denne smukke creme og hvide kat Sham Pain Chas blev parret med almindelige korthårkatte, og killingerne, som alle havde normal pels, blev så enten parret tilbage til faderen eller parret indbyrdes. I begge tilfælde var der chancer for afkom.

I mellemtiden var flere opdrættere blevet interesseret i disse dejlige katte, og man besluttede at kalde dem Rexkatte, et navn som oprindeligt var foreslået af mrs. Ennismore på grund af den lighed kattens pels havde med Astrex kaninens pels.

I 1960 blev der fundet endnu en krøllet kat, denne gang i Devon. Da Devon grænser op til Cornwall, hvor den første kat blev fundet, troede man, at denne nye rexfkat, som fik navnet Kirlee, måtte være en slægtning til den originale Kallibunker. Man krydsede ham med en af Kallis efterkommere, og fik et kuld, der til alles forbavselse havde normal pels. Man tog krydsningen adskillige gange, og hver gang fik man normalpelsede killinger.

Hvis Kirlee blev parret med en almindelig korthårskat, og en datter af dette kuld blev parret tilbage til Kirlee, blev resultatet et kuld,

Annelida Endora,
sort rexhun,
ejer;
Henny Knudsen,
Norup

hvoraf halvdelen var krøllede og halvdelen normalpelsede.

Det var således åbenbart, at der var to forskellige gener, der forårsagede rexpelsen. Endvidere lagde man mærke til, at Kallis efterkommere – som nu kaldtes Cornish (gen 1) Rex havde en rigeligere, men mindre tætkrøllet pels end Devonkattene (gen 2). Den originale Cornish Rex var slank, næsten af „foreign“ type, med lange elegante ben. Da de fleste af ud-krydsningerne imidlertid er sket med katte af massiv type, er den nuværende type af Gen 1 Rexkattene tungere end typen for Devonkattene, der i udseende kommer meget nær oldtidens hellige egyptiske katte med lange linier,

og skrå orientalske øjne. Man ser tydeligt denne lighed, hvis man sammenligner med de antikke broncestatuer af gudinde Baset.

Den lille gruppe opdrættere, der arbejdede sammen med Stirling-Webb, er nu blevet til en klub på mere end 40 rexbejstrede medlemmer, og Stirling-Webb har lige til sin død sidste sommer vejledt opdrætterne og hjulpet dem i deres opdrætningsplaner.

Der er nu mere end 200 rexkatte i England. The Governing Council forlanger, at der skal være 4 rene generationer i stamtavlen, for at et nyt opdræt kan blive anerkendt og få nummer. Dette er netop sket med rekkattene, og de kan nu konkurrere på udstillingerne i lighed

med andre anerkendte racer. (Foreløbig kun i England, men forhåbentlig vil FIFE tage sagen op til næste generalforsamling.)

I England er alle farver tilladt på rekkattene i lighed med manxkatte. Begge typer er usædvanligt kærlige, og mine egne katte logrer med halen, når de er glade, medens de fleste andre katte kun gør dette, når de er vrede.

Deres stemme er dæmpet, selv når de løber. Dette synes jeg er et meget tiltalende træk.

Til trods for at rekkattene kun har et pelslag, medens normale katte har tre lag, - den bløde underpels, den mellemste pels og dækhårene, - er de yderste hårdføre. Mine egne rex færdes ude selv i frostvejr, skønt en regnbyge snart kan gennembløde dem, da deres pels ikke er vandskyende.

De er meget intelligente og altid i godt humør. Måske er noget af det sødeste at se en rekkilling jage rundt efter en bordtennisbold med koncentreret alvor. Ligegyldigt hvor bolden er skjult, finder killingen den og fisker den frem med stor behændighed. Favoritlegetøj bliver ofte båret rundt i munden for at blive gemt hen på et sikker sted.

Disse katte er lette at opdrage på grund af deres intelligens, og selv min avlshan nyder at gå tur i line, når vi skal til byen og handle. Deres appetit er enorm. Broughm, min brune avlshan (en søn af Kirlee) elsker flødechokolade, og kan „sidde smuk“ og tigge, når hans anden favoritspise, Stilton ost, er på spiseseddelen. Udover disse lejlighedsvisse iækkerier trives de udmærket på almindelig kattedkost. Min dyrlæge har dog fundet ud af, at de behøver et ekstra tilskud af fedt, som jeg giver daglig i form af tælle skåret i strimler. Dette skal til for at holde den fine pels jævnt krøllet.

Mine første rex-killinger blev født af en normalpelslet sort hun, der var parret med en lignende sort han, men begge katte havde arveanlægget for gen 2 rex. Denne lille sorte hunkat Zarakhat er blevet en meget kendt kat, da hun nu er mor til to amerikanske champions hvoraf den ene, Annelida Smokey Pearl for nylig er udnævnt til „Bedste smoke rex i Amerika“.

Vi beholdt en af Zara's første rex-killinger, der fik navnet Annelida Curly Coon. Billeder af hende, hvor man ser hendes fejlfri krøllede pels, har været offentliggjort i aviser over hele verden. Hun har nu selv haft fire kuld. En af hendes sønner er sendt til Kanada, og en af hendes døtre er som den første rex kommet til Sydafrika.

Vor rexfamilie er vokset siden 1961. Vi har nu en dejlig rød gen 1 han, og hans kone en skildpadde og hvid gen 1 hun.

Den sidst ankomne til „Annelida“ er en dejlig blå rex han, som er importeret fra Kanada for at bringe hårdt tiltrængt nyt blod ind i opdrættet. Denne kat, Rio Vista Kismet, er barn og barnebarn af de bedste rex i Amerika, og han er tip tip tip oldebarn af den oprindelige gen 1 rex, der blev eksporteret til Amerika som killing.

Denne historie ville ikke være fuldendt uden en beskrivelse af Sicat, som er det spændende resultat af et eksperiment, det har taget to år at fuldende. Efter nogle års erfaringer med rex, var ret tydeligt, at alle racer kunne „rexes“, og jeg besluttede at prøve at frembringe en „Siameser-rex“. For at gøre dette, må man parre en rex med en siameser, hvorefter man krydser afkommet indbyrdes, og der er så $\frac{1}{16}$ chance for at få en siameser-rex. En opdrætter, der bor i nærheden har hjulpet mig med dette projekt. Vi beholdt hver en sort hybrid-rex hun, begge efterkommere efter Broughm og siameserhunner. Mit første kuld efter denne sorte hun og hendes kuldbroder bestod af ene ensfarvede killinger, hvoraf nogle var krøllede. Min veninde, fru K. Lidyrd havde mere held, og fik efter sin hunkat to siameser-rex i første kuld.

Hankillingen Mallorca Sicat kom til os allerede 4 uger gammel, og fru Lidyrd beholdt hunkillingen Mallorca Tamsui. Disse killinger er de første af denne slags, der fødes i England, og er fuldkomne brunmaskede siamesere med krøllet pels. De har vakt uhyre opsigt i engelske kattedkredse, og har endog „optrådt“ som stjerner i TV programmet „Blue Peter“.

Mit liv med kattene (fortsat fra side 9)

værlige, men det er ikke sikkert, at man overhovedet får et manxkuld efter dem. Man vil få nogle med haler, „Stumpies“ med en lille stumphale og – hvis man er heldig – haleløse manx. Men ser man bort fra denne side af sagen, kan jeg garantere for, at det er en glæde at opdrætte disse facionerende, kærlige, uimodståelige katte.

En manx-opdrætter har den store fornøjelse at kunne få en kattefamilie af usædvanlig farverigdom. Alle farver er anerkendte, og ens egen specielle „teddy“ kan være rød, tabby, blå eller hvid, – eller det hele på een gang. Manx har givet os uendelige glæder. Vi leger med dem i timevis. De elsker at lege med sølv-papirbolde, som vi kaster, hvorefter de med stor energi bringer dem tilbage til os. Ofte udmatter de os komplet, når vi skal holde alle ti beskæftiget på en gang, men deres energi er udtømmelig. Stadig vender de tilbage og lægger bolden for vore fødder og „logrer“ med deres usynlige hale for at få lov at prøve endnu engang. Vi har en hund, som tror at han er kat, og munter deltager i legen.

Vi flyttede ud på landet for et år siden. Til at begynde med var det helt komisk at se forbi-passerende standse og bakke tilbage for at se efter, om det virkelig kunne være rigtigt, at de havde set en kat uden hale.

Vi er nu blevet mere organiserede. Vi har fået bygget en løbegård, så vi kan holde kattene fra vejen, og samtidig i synsvidde for interesserede. Løbegården er en stor succes. De voksne katte kan hoppe ud og ind som de ønsker, men de unge dyr og killingerne er i sikkerhed. Vi holder altid åbent hus for alle, der har lyst til at komme og se manxkattene. Om søndagen er det næsten som i zoologisk have. Der er lange rækker af biler i vejkanter og flokke af børn rundt om løbegården.

Man siger, at manx ikke kan klatre! Vi havde ikke boet her ret længe, før vore unge, lovende hankat – Blue Glen – savnedes. Vi kaldte på ham i timevis, og lige før vi skulle til at gå i seng, hørte vi ham svare. Hvis vore naboer var vågne på det tidspunkt, kunne de blive vidner til følgende optrin: a) to pyjamasklædte skik-

kølsler der henter deres længste stige, b) kryber gennem haven og c) kravler op i det højeste træ, – alt sammen omkring midnat. Vi fik Blue Glen ned i god behold, men alle tre bar vi tydelige tegn af kamp. Blue Glen må være jaget til tops af en af de stedlige hankatte, for hans sår måtte under dyrlægebehandling.

Manxkattene har en udpræget tilpasnings-evne. Vi havde omkring 20 katte og killinger, da vi flyttede, og tog kattene fra en indhegnet lille have ud til landets frihed. Allerede dagen efter lukkede jeg dem alle ud og fodrede dem på plænen foran døren. De slog næsten kolbøtter af bare glæde over at se så meget grønt græs. Hvilken forandring var det ikke frem for de sørgelige, grå totter, der gjorde det ud for græs inde i gamle sodede London. De styrtede rundt og rullede sig i græsset, og ikke en af dem løb væk. En efter en kom de tilbage til os og gned sig op af os og spandt deres „tak“. Først da spiste de deres morgenmad. Døren var åben hele tiden, og af og til kom de ind for at se efter, om vi stadig var der, hvorefter de igen forsvandt ud for at udforske endnu et stykke af det dejlige ubekendte land.

Den første gave de bragte mig var en halv snog. Jeg har siden lært at modtage den slags gaver med ynde – mere eller mindre.

Livet på landet bekommer dem øjensynligt godt. Vore hankatte går frit, selv om de slås nu og da, og selv den mindste avlsdygtige af mine manxhunner får nu fire eller flere killinger i hvert kuld, hvilket er meget for den race. Og nu er tiden vist inde, hvor jeg bør sige: „Og de levede lykkeligt til deres dages ende“.

Lige med undtagelse af, at folk om mange år vil sige: „Hvor kommer alle de haleløse katte i Essex dog fra?“ Og mine fire hankatte vil grine i skægget, medens de soler sig på de evige jagtmarker.

KOMMENDE UDSKILLINGER

- Örebro, Sverige 30. september–1. oktober
- København 6.–8. oktober
- Göteborg 28.–29. oktober
- Paris 17.–19. november
- Stockholm 25.–26. november

Siden sidst

DARAKs udstilling den 14.-15. januar

Det var en ny bestyrelse, der sad ved roret i år, og man havde sat alle sejl til, for at få en vellykket udstilling. Burnummerplaceringen var færdig, WC'erne blev tømt lugtfrit, maden var klar, sekretærarbejdet var arrangeret og blev udført, kort sagt alt det en udstiller først lægger mærke til, når det ikke er i orden. Også DARAKs smukke ny medaljer vakte beundring.

Det var interessant at deltage i en udstilling med pointbedømmelse, noget helt nyt herhjemme. Der er ingen tvivl om, at de fleste udstillere var positivt indstillet hertil.

Dommere var frk. R. Larsdotter fra Stockholm og Per Hilfling-Olesen fra København. Udstillingens bedste dyr blev: Blå hun, Int. Ch. Dibah of Pensford, Best in show, 99 points. Ejer: Fru I. Hjorth Lorenzen. Bedste Langhårs Ungdyr: Creme hun, Lunette of Great Yarmouth, 98 points. Ejer: Fru E. Ringsted. Bedste voksne Korthårskat: Blåmasket siam hun, Salween Blue Claudette, 98 points. Ejer fru E. Dunvald. Bedste ungdyr in show og bedste korthår: Brunmasket siam, hun, Rangoon Zyrina, 98½ points. Ejer: Fru E. Dunvald. Bedste kuld: Polaris Chocolate Leona, med 3 killinger. Ejer: Fru Eivor Andersson, Sverige. Bedste kastrat: Brunmasket siam, Peng-Soong Bonus. Ejer: Fru Lilli Peters.

Syd kattens udstilling i Malmø den 25. og 26. februar

Syd kattens udstilling afholdtes som sædvanligt i Messehallerne. Det er et dejligt stort, lyst lokale med masser af plads både til udstillerne og publikum. Hele tre dommere havde travlt med at bedømme de ca. 250 katte. Fru Britta Remborg dømte korthårskatte, fru E. Ringsted langhårskatte og hr. Börje Erling-Glaad korthårs ungdyr.

De bedste katte blev:

Best in show: Ch. Deseada van Mariendaal, abessinier hun. Ejer: Henny Knudsen, Danmark.

Bedste korthårs ungdyr: San-T-Ree Dark Lyn, brunmasket siam hun. Ejer: Eivor Andersson, Sverige.

Bedste langhårskat: Ch. Ruthsborgs Cecilia, blå hun. Ejer: Inga Persson, Sverige.

Bedste langhårs ungdyr: Sapinette Pussy, hvid hun. Ejer: K. Johansson, Sverige.

Bedste kastrat: Ruthsborgs Mustafa, lillemasket Siam han. Ejer: T. Hallberg, Sverige.

Bedste kuld: Ninoschka av Bohuslän, Russian Blue. Ejer: Kari Dahl, Norge.

Fru Henny Knudsens smukke abessinierhankat Deseada van Mariendaal åbner selv døre på denne måde.

Fru Lise Brandbyge med nogle af sine katte

Lise Brandbyge

NYT ÆRESMEDLEM I JYRAK

Under JYRAK's generalforsamling den 11. februar 1967 udnævntes fru Lise Brandbyge, Skolegade, Gylling, til æresmedlem som en påskønnelse for den indsats, hun har gjort for klubben.

Fru Lise Brandbyge er kendt af de fleste af klubbens medlemmer. Hun har været medlem af JYRAK siden 1953, på hvilket tidspunkt hun fik sin første siamesekat.

Fru Brandbyge har siden da opdrættet siamesere, hvoraf navnlig Int. ch. Jesper af Gylling vil være kendt af de fleste.

JYRAK's bestyrelse takker Lise Brandbyge for aldrig svigtende trofasthed over for klubben og håber, at hun endnu i mange år må kunne deltage aktivt i katterarbejdet.

Bestyrelsen.

Jane.

Salg af killinger

JYRAK har fået lavet nogle kort, som opdrættere, der har killinger til salg kan udfylde og indsende til klubben. JYRAK vil lade indrykke annoncer ca. 1 gang om måneden i forskellige dagblade, og evt. købere vil af klubben blive henvist til de opdrættere, der har sendt kort ind.

Kortene kan fåes ved henvendelse til sekretæren, fru Jane Pedersen, Fastrup, Solbjerg pr. Århus C.

Ejere af killinger bedes meddele klubben, hvis nogle af killingerne bliver solgt, så kortene hele tiden kan være ajour førte.

Vi håber, at denne service vil blive til glæde for både sælgere og købere,

HUSKI!

Stamtavler skal bestilles inden kullet er 3 måneder gammelt.

Generalforsamlingen (fortsat)

lade fremstille nogle brevkort, medlemmerne kunne rekvirere hos sekretæren, når de fik et kuld killinger, og derefter returnere kortet i udfyldt stand til sekretæren, der derefter nemmere kunne meddele interesserede købere, hvor de kunne henvende sig for køb af killinger. Medlemmerne skulle forpligte sig til at give sekretæren besked, når de ikke længere havde killinger til salg.

Det har vist sig, at mange ude omkring i landet er interesseret i at blive medlem af klubben, men er afskåret derfra, da de ikke ved, hvor de skal henvende sig. Man vedtog derefter én gang om måneden at annoncere i forskellige aviser rundt om i landet.

Endnu mange problemer blev taget op til debat, og til slut talte Efraim Lauritsen og takkede bestyrelsen for det store arbejde, den gjorde for klubben. Han var glad for den store fremgang, klubben havde haft, og gav bestyrelsens arbejde æren herfor.

Efter generalforsamlingen fortalte dyrlæge Niels Stadsvold om kattesygdomme. Det var et meget interessant foredrag, og det blev holdt på en sådan måde, at alle kunne følge med og have udbytte deraf. Foredraget vil blive bragt som uddrag i Hvæssebrættet. Bagefter var der lejlighed til at stille spørgsmål til dyrlægen. Denne chance benyttede mange sig af, og det blev sent, inden man kunne afslutte det hyggelige møde.

BLAA BURMAHAN TIL AVLSTJENESTE

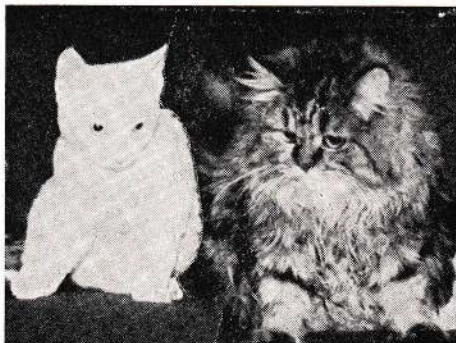
1 CAC

Opdræt af blaa og brune Burmesere (børnekatte).

Ogsaa bruntabby PERSER killinger efter
LYKKEGAARDENS MINETTE,
bedste ungdyr i Oslo.

HVID REXHAN, »KRØLLE«
(Annelida Pearly King) til avlstjeneste.

Rexkillinger kan bestilles
efter hvide og røgfårvede forældre.

Gerda og Hans Pedersen,

Vesselbjergvej 25, Hadsten - Tlf. (061) 9 41 11, Hadsten 330.

KATTE, HUNDE og FUGLE

modtages i pension.

Dyrlægegaarden,

Raasted pr. Bjerregrav,
(Hovedvej 10 mellem Randers og Hobro)
Telefon: 064 2 26 77, Raasted 99.

Stamnavn

»ØRESUNDSHØJ«

Perseropdræt: CHINCHILLA,
KAMÉ, RØDE

Int. Championafstamning
guldmedaljer

Killinger exporteret til Norge,
Sverige og Schweiz.

CHINCHILLA

Int. CHAMPION PETER AF
ØRESUNDSHØJ

til avlstjeneste.

EVA HILFLING-OLESEN,

Landsebakken 23 Holte (01) 42 02 25.

Siam-han - int. Champion

JESPER AF GYLLING

6 guldmedaljer

Killinger lejlighedsvis til salg

LISE BRANDBYGE

Skolegade, Gylling
Telefon Gylling 106.

FELIX

Udgives af

Vestsvensk Kattklub,
Göteborg.

Adresse: Bergsvägen 27,
Sävedalen.

Fornemt billedmateriale og interessante
artikler i hvert nummer.

Helaarsabonnement 8 svenske kroner.
Aarets samtlige numre tilsendes.

– alle
kattevenner
er
velkomne
i

JYDSK RACEKATTE KLUB

Stiftet 1934

Anerkendt af
Fédération Internationale Féline d'Europe

Klubbens sekretariat anviser adresser paa
opdrættere og ejere af avlshanner

Bladet »Hvæssebrættet« sendes medlemmerne gratis

**En klub i trivsel –
en klub, der arbejder for kattens vel**